

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XC. Hic est enim Sanguis meus, novi Testamenti, qui pro multis effundetur
in remissionem peccatorum. Matth. c. 26. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XC.

§. I. Scriptura.

624.

pretiosVs CHRISTI sangVIs ,
pro reLIqVIs reMISIVÈ , pro
VIRgINE Verò DeIParâ præ-
ferVatIVÈ effVsVs.

Matth. c. 26. v. 28. *Hic est enim Sanguis meus, novi testamenti, qui pro multis effundetur, in remissionem peccatorum.*

Quam hæc, obsecro! benignissimi Redemptoris nostri, pro omnibus utique morituri, mira locutio? cur amabò! non dixit: *Sanguis meus, qui pro omnibus, sed tantum: qui pro multis effundetur?* Scio equidem, hunc ipsum loquendi modum etiam alibi Sacris in paginis reperiri, e. g. dum apud Matth. pariter ait: *Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam, in redemptionem pro multis.* Respondendum tamen, (ut paucis eloquar) complures existimant Doctores: hæc ideò dixisse Redemptorem; quia pro omnibus quidem Sacratissimam erat Passionem suam subiturus, & sanguinem pro omnibus effusus, sed non pro omnibus in remissionem peccatorum commissorum; quia talis redemptione sciebat opus non esse MARIE, Matri suæ Virgineæ, sine omni labe conceptæ, utpotè nulli unquam, nec actuali, nec originali peccato obnoxia: redimendæ quidem, & actu redemptæ præservativè, à peccato aliàs committendo, minimè autem ab ullo actualiter commisso, ut mirum videri non debeat: MARIAM specialiter quoque fuisse gavisam, adeò, ut cum reliqui unanimiter dicunt, ac in plurali: *Exultemus DEO, salvari nostro, MARIA* singulare depromat canti-

cum, dicens: *Et exultavit spiritus meus, in DEO salvari meo.* illi nimirum post, hæc ante lapsum salvata. Quòd jugiter confirmare videtur Doctissimus P. Vieira, in Serm. select. *Salvavit*, inquit, omnes alios, à peccato liberando, MARIAM verò Matrem suam, ne incurreret, defendendo, utpotè qui propugnator est ad salutem. cui etiam sententiæ Sanctissimus noster Archiepiscopus Anglicanus, pro more suo in Deiparam devotus, præclare adstipulatur: *Indignit, ait, Beata Virgo redemptione, & Christi passione, non propter peccatum, quod infuerit, sed propter peccatum, quod infuisset, nisi ipsamet, ex speciali privilegio, eam præservasset.* Bene ergo dicitur Sanguis Christi pro multis, non tamen pro omnibus, in remissionem peccatorum effusus; quia pro MARIA jam antecedenter in præsertionem applicatus: quæ specialis dici potest redemptio. Et certè, quantò major est libertas, nunquam servisse, quam post servitutem exemptum esse: tantò major, meliorque redemptio censenda est, nunquam peccasse, quam post peccatum in gratiam rediisse: quod jugiter in Virgine adimpletum est: quam hoc ipso Petrus noster Damianus præredemptam sanguine Christi celebrat. Quemadmodum autem tali specialissimo modo redemptam MARIAM vidimus, ita videtur etiam, speciali prorsus à reliquis creaturis modo, ab Omnipotente fuisse creatam; hoc enim est, quòd non obscure ipsamet insinuat, ijs Ecclesiastici verbis: *Dixit mihi Creator omnium, & qui creavit me.* Cur enim suam specialiter creationem recenset, ac si extrà numerum esset reliquarum rerum creaturarum? nonne sat illi erat dicere: *Dixit mihi Creator omnium; cum & ipsa jam*

Luc. c. 2.
v. 47.l. 2. cap.
DEUS
homo.
c. 10.Serm. de
B. V.

c. 24. v. 13.

Psal. 94.
v. 1.

jam inter sphæram creaturarum omnium comprehendatur? verùm optimè dictum credite, nec ullam redundare litterullam existimate, dum ait: *Creator omnium, & qui creavit me.* ut nimirùm item intelligamus, quòd, licèt MARIA pura sit creatura, tamen à sui exordio omnium creaturarum extiterit felicissima, ejusque Conceptio, & creatio longè in donis, & gratijs, excellentior fuerit cæterarum conceptione; quamvis enim Angeli in Cælo, & primi Parentes in Paradiso, in primo instanti productionis, gratiam obtulerint; tamen non sine discrimine amittendi eam: MARIA econtrà non solum in primo instanti, abundantior gratiâ fuit prædita, verùm etiam in illâ aded confirmata, & præservatâ, ut nequaquam eam possèt amittere. quod lacteus Virginis Encomiastes melleo indicavit eloquio, dum ait: *Ipsa maternis circumsepta visceribus, sublimioris sanctificationis genere mundata est.* nam si hoc de majori gratiæ intensioe intelligeremus, parum esset; Intensio enim gratiæ, nec ad sublimiorem naturam elevat, sed intra eandem conservans, reddit efficacior: cùm ergo gratiæ sublimitas, quâ ornata fuit MARIA, in ejusdem Conceptione, non fuerit gratia unionis, restat, ut sit stabilitas, & confirmatio in gratiâ, & præservatio à peccato; nam si Angeli, qui superbiam Luciferi contempserunt, in sequenti instanti, fuerunt confirmati in gratiâ, & Apostoli, in die Pentecostes, per adventum Spiritûs Sancti, similiter in eâ roborati: ut Deiparæ aliquid amplius concedamus, dicendum: in primo eam instanti hoc dono præservationis fuisse ornatam, ac illo ipso momento non quidem in remissionem peccati commissi, sed in præservationem à peccato aliàs committendo, ex prævisis Sacratissimi Christi Sanguinis, ac Passionis meritis redemptam.

Bernard.
Serm. de
privil. S.
Jo. Bapt.

§. 2. *Authoritas.*

S. StephanVs Sabalta, MARIA 625
pVrè ConCeptæ De-
fenfor.

O quæ Lucem Divinam progenerâsti! quæ
Luce Sol quoque ipse posterior est, &c.
Te inquam, O benedicta, & ab omnibus
maculis munda! velut Deiparam mag-
nificis extollimus verbis. Ex Menæis
I. Jan. Ode 9. de Circumcis.

§. 3. *Ratio.*

benefaCientIbVs benefaCere 626
DebeMVs.

Ipsa honestas, & lumen rationis di-
cat: beneficia esse rependenda
beneficijs: ut habetur L. *Virutum præ-
mia.* C. de statuis & Imagin Merentibus
præmia tribui oportet. Item L. *est.* §.
Consuluit de pet. hered. *Benefacientibus
nobis benefacere debemus; nam beneficij
receptor naturaliter obligatur:* Atqui
DEUS Pater ab æterno prævidit,
Filium suum unigenitum aliquandò
à Beatissimâ Virgine singularia bene-
ficia, præ cunctis alijs hominibus,
esse recepturum: quæ nempe eum, per
novem Menses, summâ cum sollici-
tudine gestaret, purissimo ubere la-
ctaret, & pasceret, maximâ curâ
educaret, ac foveret. Ergò (secun-
dùm nostrum intelligendi modum)
naturaliter obligatur, ut hæc singu-
laria beneficia Beatæ Virgini repen-
dat denuò, per singularia beneficia.
Subsumo: Atqui si eam non præser-
vâisset à peccato originali, sed tan-
tùm liberâisset, non speciale benefi-
cium, præ cæteris hominibus, ei tri-
buisset; quia redemptio liberativa
omnibus mortalibus fuit communis.
Ergò DEUS Pater naturaliter vide-
tur obligatus fuisse, ut Virginem Be-
atissimam præservaret à pec-
cato originali.

* *

* *

§. 4.

§. 4. *Historia.*

627. Ignis, SaCrofanCtæ EVCharIstIæ,
& IConI MARIE ConCeptæ,
non noCens.

Cum Beatus Petrus Regalatus, Ord. Minorum, Anno Millesimo, Quadringentesimo, Decimo quinto, Abroxanum fundasset Eremitorium, jamque Ecclesia, sub Nomine *Scala Cæli*, Conventui illi adjuncta, ac ceremonijs in Ecclesiâ usitatis jugiter fuisset consecrata adeo primi Eremitorij illius incolæ, licet in maximâ adhuc paupertate constituti, in omni virtutum genere profecerunt, ut quemadmodum in mysticâ illâ Patriarchæ Jacobi scalâ, frequenter ascendentes, & descendentes cernebantur Angeli; sic de hoc quoque Sacro loco dici potuerit, Angelos esse omnes, qui per contemplationem indefinenter ascenderent in Cælum, & per charitatem descenderent in terram, ad proximorum utilitatem, salutemque procurandam. Verum, proh dolor! exorto post ducentos, & novem annos, (Anno nimirum Millesimo, Sexcentesimo, Vigesimo quarto, die 8. Aprilis, fer. 2. Pasch.) ingenti incendio, Sacer ille Conventus, unâ cum Regio adjuncto Palatio, tanto flammarum impetu conflagravit, ut ipsæ etiam petrae in cineres abierint. Afflixit haud immeritò fatalis hic casus omnem circumvicinâ Regionem tam vehementer, ut magno undique numero, cujusvis ætatis, sexûs, & conditionis homines accurrerint in auxilium: dumodò ei locus fuisset, pertinacî vento flammam horrendum exasperante. Illud porrò in tam tristi rerum articulo mirandum acciderat, quòd cum reliqua cuncta victrices flammæ depascerent, ad Sacrosanctum tamen Evcharistia Sacra-

mentum, & Iconem Immaculatæ Conceptionis, quamvis novies in ejusdem Sacellum irrupissent, pervadere tamen nunquam potuerint, ac nè parietes quidem Sacrae ejusdem Ædis, fumo denigrare. Crevit profectò exinde, mirum in modum, populi, erga Sanctissimum principaliter Altaris Sacramentum, deinde etiam erga dictam DEI Genitricis, sine labe conceptæ Imaginem, communis devotio: adeò, ut collatis certatim elemosynis, ac oblationibus, intrâ biennium, novus à fundamentis Conventus extrui potuerit, ipso præ cæteris Rege, sex ducatorum millia contribuente. *Joann. Bollandus in Actis Sanctorum, ad Diem 30. Martij.*

§. 5. *Symbolum.*

SOLIDA, Vt CORALIVM. 628.

Mollia dum medijs extracta Coralia lymphis
Auram percipiunt, firma repente rubent.
Gratia sic primo instanti solidata MARIE
Mox fuit, ac Geniti rubra cruore sui.

Quare ergò rubrum est indumentum eius?
Isaie c. 63. v. 2.

Rr

§. 6.

§. 6. *Antiquitas.*629. præCLara aLeXanDrI
præMla.

PRofanos inter Reges, celeberrimum jam sæpius produximus Alexandrum. Hunc enimverò magnum Macedonia Monarcham, ex multis alijs, singulariter commendat insignis erga amicos suos liberalitas, quibus non semel præclara admōdum, ac pretiosissima elargiri præmia consuevit. Expertus id fuit Anaxarchus Philosophus, qui, cū à Regio quæstore centum petijisset Talenta, ille verò tam enormem, ut sibi videbatur, petitionem ad ipsum Alexandrum referendam existimaret, inaudiens, quod petebatur, Rex in hæc verba respondit: *Rectè fecit Anaxarchus, sciens, se amicum habere, qui tantum dare possit, & velit.* Similiter, cū ex amicis Alexandri unus, nomine Periltis, dotem ab illo pro filibus petijisset, iussit Rex dari quadraginta talenta: cui cū reponeret supplicans: *Decem esse satis.* Rex respondit: *Tibi quidem satis est, tantum accipere; mihi verò satis non est, tantum dare.* Cū denique alteri Urbem donaret, isque diceret: *Non convenit fortuna mea tantum donum.* ipse reposuit: *Non attendo, quid te deceat accipere, sed quid me deceat dare.* Magna certè, ac verè Regia Magni Macedonis liberalitas!

Sed quis majorem non dixerit liberalitatem Regis Regum, erga amicos suos, ac præsertim erga dilectissi-

mam Matrem? Experiebatur certè illa, amicum se habere, imò futurum quondam Filium, qui dare omnimodam à peccatis omnibus præsertionem & possit, & velit: noverat illa, satis quidem sibi futuram, pro peccato originali, si quod ex Adamo (secundum debitum, quod habebat proximum) incurrisset, redemptionem liberativam, deperditæ aliquando gratiæ restitutricem: noverat illa, non convenire fortunæ suæ tantum præsertionis donum; siquidem præcisè, ut Adami filia consideretur: quod utique, sub tali formalitate, minimè illi competeret. Attamen Cœlestis Alexander (munificentiam verè Regiam) absolute Redemptionem voluit adhibere præsertivam, ac si ad MARIAM diceret: Tibi quidem, ut Adæ Filia, satis esset, tantum accipere, nimirum illam communem redemptionem: mihi verò satis non est, tantum dare, sed dandam tibi existimo Redemptionem perfectiorem: non ergò attendo, quid deceat accipere Matrem creati hominis, sed quid me deceat dare, æterni Patris, omnium Creatoris filium, Matri futuræ Redemptionis, &c.

§. 7. *Anagramma.*TV Manes à Labe Libera, aC 630
pVra DeIpara.*En Tu manes immaculata Virgo Deipara!*

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De